

“ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ , ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਕੰਗਾਲ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ , ਇਸਲਈ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਭਵ ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜਾ ਅਭਿਆਸ ਅਸਰੀਰੀ ਬਣਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਦਾ ਐਕਟਰ ਸਮਝੋ, ਜਿਵੇਂ ਐਕਟਰ ਪਾਰਟ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਏਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕਰਮ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਪੁਰਾਣਾ ਵਸਤਰ(ਸ਼ਰੀਰ) ਛੱਡ ਅਸਰੀਰੀ ਹੋ ਜਾਓ। ਆਤਮਾ ਭਾਈ-ਭਾਈ ਹਨ ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਇਹ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਸੌਖਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਖਿਆਲਾਤ ਚਲਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਅਸਰੀਰੀ ਭਵ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਬੇਸੱਮਝ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੈਵੀ ਕਰਮ ਵੀ ਸਿਖਲਾਏ ਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਦੈਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸੀ ਫਿਰ ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ-ਲੈਂਦੇ ਕਲਾਵਾਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੇ-ਹੁੰਦੇ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਨਿਲ ਕਲਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਵਣ ਰਾਜਿਆ। ਇਹ ਰਾਵਣ ਰਾਜਿਆ ਹੀ ਪਹਿਲੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ। ਫਿਰ ਸਤੋ, ਰਜੋ, ਤਮੋ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਰਾਜਿਆ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਸੁਰੀ ਰਾਜਿਆ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਜਲਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਅਤੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜਿਆ ਵੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ। ਰਾਵਣ ਰਾਜਿਆ ਹੈ ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਬੜੀਆਂ ਸਮਝਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵੰਡਰ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ-ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਪੂਰੀ ਰੀਤੀ ਨਾ ਸਮਝਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੀ ਤਕਦੀਰ ਨੂੰ ਲਕੀਰ ਲਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਦੇ ਅਵਗੁਣ ਚਟਕ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਦੈਵੀ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਖੁੱਦ ਵੀ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਹੀ ਦੇਵਤਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਭੋਗੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਰਕ ਦਸਿਆ ਹੈ--ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜਿਆ। ਰਾਵਣ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਜਿਸਨੇ ਹੀ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੰਗਾਲ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਇਕ ਧਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਕ੍ਰੋਧ, ਲੋਭ, ਮੋਹਾ ਦਾ ਭੂਤ ਹੈ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹਾਂ, ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ--ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਅਤੇ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਾਤ-ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਦੈਵੀ-ਦੇਵਤਾ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕੰਗਾਲ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਭਾਰਤ ਸੋਨੇ ਦੀ ਚਿੜੀਆ ਸੀ, ਚਾਹੇ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਦੈਵੀ ਬੁੱਧੀ ਬਨਾਉਣ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ। ਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਾਈ ਕਿਸਨੇ ਦਿੱਤੀ? ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਿਹੜਾ ਇੰਦਾ ਦਾ ਕਰਮ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਇਆ। ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਆਸੁਰੀ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਕਰਮ ਵਿੱਕਰਮ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ ਸਮਝਣ ਦੇ ਕਰਨ ਬਹੁਤ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵ ਤੇ ਸੰਕਰ ਇਕ ਹੈ। ਅਰੇ ਸ਼ਿਵ ਨਿਰਾਕਾਰ ਇਕੱਲਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸੰਕਰ ਪਾਰਵਤੀ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਅਲਗ। ਮਿਨਿਸਟਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਨੂੰ ਇਕ ਕਿਵੇਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਮਰਤਬਾ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਅਲਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ ਸੰਕਰ ਨੂੰ ਇਕ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨਾਂ ਨੇ ਰਾਮ ਸੰਪਰਦਾਇ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਹ ਸਮਝਣਗੇ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਆਸੁਰੀ ਸੰਪਰਦਾਇ ਗ਼ਾਲੀਆਂ ਦੇਣਗੇ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ 5 ਵਿਕਾਰ ਹਨ ਨਾ। ਦੇਵਤੇ ਹਨ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਪਦ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੱਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਵਿਕਾਰੀ ਸੀ। ਵਿਕਾਰ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਵਿਕਾਰ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਨਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਸਨਿਆਸੀ ਸਤਯੁੱਗ ਨੂੰ ਸੱਮਝਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸਤਿਯੁੱਗ ਹੈ ਹੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹਾਜੀਰਾ ਹਜ਼ੂਰ ਹਨ, ਰਾਧੇ ਵੀ ਹਾਜੀਰਾ ਹਜ਼ੂਰ ਹੈ। ਅਨੇਕ ਮਤ-ਮਤਾਂਤਰ ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਹਨ। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਦੈਵੀ ਮਤ ਚਲਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਾਲੀ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਨੁ ਵੰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਚੰਦ੍ਰਵਨਸ਼ੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਡਾਇਨੋਸਟੀ ਅਤੇ ਇਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਕਹਾਂਗੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਾਇਨੋਸਟੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ-ਕੋਈ ਸੱਮਝਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਸੁਧਰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਭੂਤ ਹੈ। ਲੋਭ ਦਾ ਭੂਤ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਭੂਤ ਹੈ ਨਾ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੂਤ ਨਹੀਂ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਦੇਵਤੇ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਸੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭੂਤ ਹੀ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਾਮ ਦਾ ਭੂਤ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮੋਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਈ ਭੈਣ ਸਮਝੋ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਹਿਮੰਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ

ਹਨ ਸਾਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੇ ਤਾਂ ਨਿਕਲੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ। ਤਾਂ ਹਿਮੱਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਭ ਕੁਝ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਅੱਛੀ ਹਿਮੱਤ ਰੱਖ ਚੱਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਹਿਮੱਤ ਰੱਖ ਫਿਰ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੁੱਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪੂਰਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਤਾਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਇਸ ਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਸੈਰਸ ਆਫ ਇਨਕਮ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਹੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਭਾਈ-ਭੈਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਚਲਾਇਮਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਤਮਾ ਭਾਈ-ਭਾਈ ਸਮਝੋ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਭਾਈ-ਭਾਈ ਹਾਂ ਤੇ ਦੂਸਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਾਵੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਨਾਲ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਖਿਆਲਾਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ--ਬੱਚੇ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਭਵ, ਦੇਹੀ-ਅਭਿਮਾਨੀ ਭਵ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਪਾਰਟ ਵਜਾਇਆ। ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਐਕਟਰਸ ਪਾਰਟ ਪੂਰਾ ਕਰ ਕਪੜਾ ਬਦਲੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੁਣ ਪੁਰਾਣਾ ਕਪੜਾ(ਸ਼ਰੀਰ) ਉਤਾਰ ਨਵਾਂ ਕਪੜਾ ਪਹਿਨਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ, ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਆਤਮਾ ਮੁੱਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜਾਵੇ। ਅਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਾਪਿਸ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫਲਾਣਾ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋਇਆ। ਇਕ ਵੀ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਥੇ ਜਿਵੇਂ ਸਿਜਰਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਵੇਂ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਨਾਮ ਕੁਝ ਵੀ ਦਿਖਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰਜਪਿਤਾ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਅਡੋਪਸ਼ਨ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ ਵਿਕਾਰੀ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ। ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਿਤਮ ਸਹਿਣ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਾਮ ਰੂਪ ਦੇਖਣ ਨਾਲ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਈ-ਭੈਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗਿਰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਗਿਰ ਗਏ, ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰ ਲਿਆ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ--ਵਾਹ! ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਭਾਈ-ਭੈਣ ਹੋਕੇ ਰਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਇਹ ਖਰਾਬ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਉਸਦੀ ਫਿਰ ਬੜੀ ਕੜੀ ਸਜਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਂ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਪਵਨ ਸੀ ਜੇ ਮੈਂ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਜੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਕਰਮਕਾਂਡ ਹਨ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਸਦਗਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਉਥੇ ਕੋਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇੱਥੇ ਸਭ ਗਤੀ-ਸਦਗਤੀ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਗੰਗਾ ਸ਼ਨਾਣ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਗੰਗਾ ਦਾ ਪਾਣੀ ਸਦਗਤੀ ਦੇਵੇਗਾ ਕੀ? ਉਹ ਪਾਵਨ ਬਣਾਏਗੇ ਕੀ? ਕੁੱਝ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਖੁੱਦ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਤਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕੀ ਸਮਝਾਉਣਗੇ, ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਭੇਜਦਾ ਨਹੀਂ। ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ --ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਆਵੇਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੋਂ ਚਲ ਕੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਦੇਵਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਤਯੁੱਗ ਅਤੇ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਬਿਗਰ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਵਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮਾਈ- ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ। ਇਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਰਾਮ ਦਾ ਵਰਸਾ। ਪਵਿੱਤ੍ਰਤਾ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਥੇ ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਭਗਤ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ 84 ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਅਰੇ, ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਰਸ ਵੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਰਹਿਮਦਿਲ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ ਸਮਝਦਾਰ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਭਭਕਾ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਨੂੰ ਸਤਕਾਰ ਚੰਗਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅਨਪੜ੍ਹ ਨੂੰ ਸਤਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਇ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਸੰਕਰ ਦਾ ਅੰਤਰ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁੱਲ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਹੈ ਸੁਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣਗੇ? ਇਹ ਤਾਂ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਇ ਦਾ, ਜੋ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਥੇ ਰਾਵਣ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਉਸਨੂੰ ਜਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ। ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਸਕਦੇ? ਉਹ ਕੋਈ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਸੰਗਮ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ। ਇਹ ਹੈ ਉਤੱਮ ਬਣਨ ਦਾ ਯੁੱਗ। ਬਾਪ ਕਿੰਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਘੜੀ-ਘੜੀ ਕਿੰਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ--ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੀ ਤੇ ਕਮਾਲ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਪੱਥਰ ਬੁੱਧੀ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ! ਤੁਹਾਡੀ ਮਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਾਂਗੇ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕਹਿਣਗੇ ਬਰੇਬਰ ਬ੍ਰਹਮਕੁਮਾਰ-ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਤਾਂ ਦੈਵੀ ਮਤ ਤੇ ਚਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ-ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਦਾ ਪਰਿਚੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਰੈਕਟਰ ਸੁਧਾਰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

*ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ ਨਾਮ ਰੂਪ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ, ਆਤਮਾ ਭਾਈ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਸਰਵ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਗਿਆਨ-ਯੋਗ ਦੀ ਤਾਕਤ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਦੈਵੀਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਰੈਕਟਰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

*ਵਰਦਾਨ:- ਉਮੰਗ-ਉਤਸਾਹ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਲਸਿਆ ਅਤੇ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਤੋਂ ਮੁੱਕਤ ਭਵ:

ਚਾਹੇ ਨਵੇਂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਹੋਣ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨਾ ਮਾਨਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਜੁਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣਾ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇਜਗਤੀ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜੁਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਲਬੇਲੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੁਮੇਵਾਰੀ ਆਲਸ ਅਤੇ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਵਾਲੇ ਅਥਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਚੇਹਰੇ ਅਤੇ ਚਲਣ ਦਵਾਰਾ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ।

*ਸਲੋਗਨ:- ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਯੂਜ ਕਰਨਾ ਮਾਨਾ ਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਯੋਗੀ ਤੂ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ।

*****

*****